

κιονοκράνων και επιστυλίου κορωνίδος εκ μαρ-
μάρου λευκού πεντελησίου, αναγλύφως πεποικιλ-
μένων δια φυλλωμάτων ακάνθου, και δι' άνθυλ-
λίων και σταυριδίων ρυθμού βυζαντιακού. Ἡ
μεσοστυλιος εἰσοδος εκλείετο δια ταπεινῶν καγ-
κελοθυρίδων τῶν λεγομένων βημοθύρων, ἀπο δὲ
τῆς επιστυλίου κορωνίδος ἀπηρωεῖτο ἐν παλαιοῖς
εὐδαίμοσι χρόνοις καταπέτασμα περικαλύπτον
τὰς ἀγίας θύρας και τοὺς ὀρθοστάτας αὐτῶν.
Τὰ τοιαῦτα καταπετάσματα ἀνωθεν τῶν βη-
μοθύρων, ἐξ ὑφάσματος ὀλοσηρικοῦ, χρώματος
πορφυρίνου ἢ κραμβίζοντος, ἐνίοτε δὲ κιτρίνου,
ὅπως γνωρίζομεν ἐκ τῆς διατάξεως Μιχαὴλ Ἀτ-
ταλειάτου, ἐκκαλοῦντο βλαττία σακαμαγγίνα
ἢ κραμβίζοντα ἐκ τοῦ χρώματος. Ταῦτα ἦσαν
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλεξανδρινῆς κατασκευῆς, δι'
ὃ τοιοῦτο καταπέτασμα ἐμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ
ἐκαλεῖτο ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις βῆλον ἀλε-
ξανδρινόν (velum alexandrinum).

Ἡ ἐνδυσίς τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν
τοιχῶν τῆς ἐκκλησίας και τῶν ὀγκωδῶν πινῶν
τῶν στηριζόντων τὸ τετρακάμαρον και τὸν με-
γάλον τροῦλλον, συνίσταται εἰς ἀρχαϊκὰς ἀγιο-
γραφίας ἐτι δὲ κρηματογραφίας ἀραβοειδεῖς
ἐντέχνου ἐπινοίας ἐπὶ τῶν γυψοπλάστων διαζω-
μάτων τοῦ ἐπιλόρου και τῶν κορωνίδων.

Ὁ εἰδήμων γάλλος A. Couchaud ἐδικαιούτο
λέγων, ὅτι ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λυκοδήμου ναὸς
τῆς Παναγίας τῆς Σωτείρας δύναται νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς ἔργον περικαλλεῖς, ἐκφραζόμενον ἐν συν-
όψει πᾶν ὅ,τι τέλειον και ἀγνῆς και ἀμιγῶς
βυζαντιακῆς τέχνης ἐν τῇ ἀνηρωτέρῃ αὐτῆς
ἀκμῇ ὅπως ἐνοεῖτο ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν Γ' και
ΙΑ' αἰῶνα.

ΤΑΣΣΟΣ Δ. ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ

ΗΘΕΛΑ ΝΑΜΑΙ

"Ἡθελα νὰμαι στὸ γιολό, τὸ κῦμα νὰ ρωτήσω
Σὰν ἀγριεὺς τί ζητᾷ, και σὰν βογκᾷ, τί λέγει.
Πῶς ἀφρισμένο δέρνεται στὸν βράχο, νὰ γνωρίσω,
Γιὰ ποῖα μεγάλη συμφορὰ ξεβούρλωσε και κλαίγει.

"Ἡθελα νὰμαι στὸ βουνό, τὴν πεύκη νὰ ρωτήσω,
Σὰν τὰ λυγίζη ὁ βοριάς τὰ σκοτεινὰ κλωνιά της,
Γιὰ ποῖο πουλὶ ποῦ πῆταξε και δὲν γυρίζει πίσω,
Βαρυστενάζει ποῦ θαρρεῖς λαβώθηκ' ἡ καρδιά της.

Και μέσ' τὰ φύλλα τῆς ἱτηῆς ἤθελα νὰμ' ἀκόμα,
Νὰ δῶ, ποῖος χύνει ἕνα μικρὸ και μυστικὸ φαρμάκι
Μέσ' τοῦ καυμένου τ' ἀηδονιοῦ τὸ βλογημένο στόμα,
Ποῦ λὲς και εἶνε ἄνθρωπος, κι' ὄχι μικρὸ πουλάκι.

Παράξενο νὰ μοιάζουσε τὰ κύματα κ' οἱ πόθοι,
Τ' ἀγέρι και ὁ στεναγμός, τὸ κλίμμα και τ' ἀηδόνι,
Κι' ὁ κόσμος ποῦνε μέσα μας καλλίτερα νὰ νοιώθῃ
Τὸν ἔξω κόσμο, σὰν θαρρῆ κι' αὐτὸν πῶς δέρνουν πόνοι!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΙ AMAZONES ΤΟΥ ΣΙΑΜ

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ εἶχε μέχρις ἐσχάτων τιμη-
τικὴν φρουρὰν ἣτις ἀποτελεῖτο ἐκ 400 νεανιδῶν, τῶν
εὐρωστοτέρων και περικκλεστέρων τοῦ κράτους του.
Ἐστρατολογοῦντο αὐταὶ κατὰ τὸ δέκατον τρίτον ἔτος
τῆς ἡλικίας των και ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας μετὰ
δωδεκαετῆ θητεῖαν μετέβαινον εἰς τὴν ἑφεδρεία, ὅτε ἐ-
φρούρουν τὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ βασιλικά κτήματα, ἀλλὰ
δὲν συνώδευον πλέον τὸν βασιλέα. Αἱ ἀμαζόνες αὐταὶ
ὑποχρεοῦντο νὰ μένωσιν ἄγαμοι, πλὴν ἐκείνων ἃς ἐ-
ξέλεγεν αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ὡς ἰδίας νομίμους συζύγους.
Αἱ βασιλικά φρουροὶ ἔφερον λαμπρὰς στολὰς. Λευ-
κὸν μάλλινον και χρυσοκέντητον ὑποκάμισον ἐκάλυ-
πτε τὸ εὐτονον σῶμα μέχρι γονάτων· ἐπίχρυσος δὲ
θώραξ περιέβαλλε τὰ πρόεχοντα στέρνα καταλείπων
γυμνοὺς τοὺς βραχίονας· τὴν κεφαλὴν ἔσκεπε ἀπα-
στράπτουσα περικεφαλαία. Κατὰ τὰς ἐπισήμους παρα-
τάξεις ἦσαν ὠπλισμένοι μόνον διὰ λόγχης, τὴν ὁποίαν
ἐχειρίζοντο μετὰ θαυμαστῆς δεξιότητος· ἀλλ' ἐν τῇ
συνήθει ὑπηρεσίᾳ ἔφερον τουφέκια λογχοφόρα. Ἡ ὄλη
φάλαγγς ἦτο διηρημένη εἰς τέσσαρας λόχους ἐξ 100
φρουρῶν διοικουμένους ὑπὸ θηλέων λοχαγῶν. Οὐδέ-
ποτε ἐξήρχετο τῶν ἀνακτόρων ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ
ἀνευ τῆς συνοδίας ὀλοκλήρου τῆς γυναικείας φρουρᾶς.
Ἐκάστη φρουρὸς εἶχεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς ὑπη-
ρεσίαν πέντε μαύρας θεραπευτίδας. Ὀλίγον ἔξω τῆς
πρωτεύουσας ὑπῆρχεν ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένη πλατεῖα ἐν
τῇ ὁποῖα ἐγυμνάζοντο αἱ Σιαμαῖα ἀμαζόνες εἰς τὸν
χειρισμὸν τῆς λόγχης, τοῦ τουφεκίου και τοῦ πιστο-
λίου. Συχνόταται δ' ἦσαν αἱ μεταξὺ αὐτῶν μονομα-
χίαι και μάλιστα θανατηφόροι. Ἡ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς
τιμῆς πίπτουσα ἐθεωρεῖτο ἡρωῖς και ἐκηδεύετο ἐν
πάσῃ πομπῇ, ἐνῶ ἡ ἐπιζῶσα ἀντίπαλος ὄρειλε ν' ἀ-
ποχωρήσῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ διμηνίαν ὅπως ἐξι-
λεώσῃ διὰ προσευχῶν και νηστειῶν τὸν τελεσθέντα
φόνον, ἐπανήρχετο δὲ εἶτα μετὰ χαρᾶς γινομένη δε-
κτῆ ὑπὸ τῶν συντρόφων τῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἡ μικρὰ γερμανικὴ πόλις Κλίγγεμπεργ εἶνε μία
ἐκ τῶν εὐπορωτάτων τοῦ κόσμου. Τὰ εἰσοδήματα αὐ-
τῆς εἶνε τόσα, ὥστε ὄχι μόνον καλύπτουσι τὰ ἐξόδα,
ἀλλ' ἀφίνουσι και περίσσευμα τὸ ὁποῖον διανέμεται
εἰς τὴν πόλιν. Οὕτω φέτος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς
πτώσεως τοῦ Σεδάν, ἣτις πανηγυρίζεται ἀνά τὴν Γερ-
μανίαν πᾶσαν, οἱ δημόται τῆς εὐδαίμονος πόλεως ἔ-
λαβον παρὰ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου εἰς μετρητὰ μάρ-
κας δύο ἕκαστος, ἦτοι δραχμὰς δύο και ἡμίσειαν.

— Συνέστη πρό τινος ἐν Νέα Ὑόρκη ἡλεκτρικὴ
ταχυδρομικὴ ἐταιρεία σκοπὸν ἔχουσα τὴν διὰ τοῦ ἡλε-
κτρισμοῦ ταχεῖαν ἀποστολὴν γραμμάτων και ἄλλων
ἐκπεμπόμενων ἀντικειμένων. Πρώτη ταχυδρομικὴ
γραμμὴ τῆς ἐταιρείας ταύτης ἐγκατεστάθη μεταξὺ
Νέας Ὑόρκης και Βοστώνης. Ἡ γραμμὴ εἶνε σιδη-
ροδρομικὴ, ἀλλ' ἀποτελεῖται ἐκ μίας μόνης τροχιάς,
οὐχὶ ἐκ δύο ὅπως τῶν κοινῶν σιδηροδρόμων. Ἐπὶ τῆς